

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudů JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Ing. L. B.**, zastoupený Mgr. Veronikou Uhlířovou, advokátkou se sídlem Mánesova 19, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2003, čj. JMK 18750/2003/OD, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, čj. 57 Ca 58/2006 – 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravy ze dne 25. 4. 2003, čj. OD-19044/02/Ro/7-Fá ve věci přestupku podle § 23 odst. 1 písm. l zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Žalobou doručenu žalovanému dne 28. 11. 2006 (podanou k poštovní přepravě dne 27. 11. 2006) se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení tohoto správního rozhodnutí Krajským soudem v Brně.

Usnesením tohoto soudu ze dne 26. 7. 2007, čj. 57 Ca 58/2006 – 34 byla tato žaloba odmítnuta, neboť krajský soud dospěl k závěru, že byla podána opožděně. Krajský soud zejména poukázal na to, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručováno na adresu N. n. O., K. K. 815. Protože žalobce nebyl v místě této adresy zastížen, byla zásilka dne 23. 8. 2003 uložena v příslušné provozovně držitele poštovní licence a uložení bylo žalobci oznámeno. Vzhledem k tomu, že si žalobce uloženu písemnou do 3 dnů nevyzvedl, byl poslední den této lhůty (pondělí 25. 8. 2003) považován za den doručení. Tvrzení žalobce, že se na této adrese

nezdržoval měl žalobce prokázat, což se však nestalo. Lhůta pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula tedy dnem 27. 10. 2003 (pondělí).

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. V ní, vedle námitek týkajících se rozhodnutí ve věci samé, pod bodem 3 uvádí, že žalovaný měl napadené správní rozhodnutí doručovat na adresu, kde se zdržoval, tedy do B., Č. 26, neboť již dne 24. 3. 2003 u ohlašovny Magistrátu města Brna tuto změnu trvalého pobytu ohlásil.

V dodatcích ke kasační stížnosti s poukazem na § 24 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále též „správní řád“) uvedl, že žalovaný vůbec nezkoumal, kde se stěžovatel zdržoval, především kde má svůj trvalý pobyt, ačkoli to bylo jeho povinností. Poukázal i na § 10 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel. Stěžovatel má za to, že napadené správní rozhodnutí mu bylo k jeho žádosti ze dne 11. 9. 2006 doručeno po uplynutí desetidenní lhůty od uložení zásilky (se zřetelem na poučení na zásilce) až dnem 2. 10. 2006. Žaloba tedy byla podána včas.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti především odkázal na své vyjádření k žalobě. Uvedl, že bylo na žalobci, aby prokázal, že údaje na dodejce (obálce) nejsou pravdivé a že tedy nebyly splněny podmínky pro fikci doručení podle § 24 odst. 2 správního řádu. Stěžovatel jen uvedl, že dne 24. 3. 2003 ohlásil změnu svého trvalého pobytu, což nic nevyovídá o místě, kde se fakticky zdržoval. Tvrzení stěžovatele o novém místě faktického pobytu je zásadně zpochybněno tím, že dne 17. 5. 2003, tedy po ohlášení změny pobytu sepsal odvolání, ve kterém uvedl jako svoji adresu N. n. O. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu důvodů uvedených v kasační stížnosti; vycházel přitom z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Především je nutno uvést, že i zdejší soud vycházel ze zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“), účinného v době zahájení správního řízení, vydání napadeného správního rozhodnutí, jakož i doručování v roce 2003 (srov. též § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.).

Podle § 24 odst. 1 správního řádu, důležité písemnosti, zejména rozhodnutí se doručují do vlastních rukou.

Podle § 24 odst. 2 téhož zákona, nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, doručovatel uloží písemnost v místě příslušné provozovně držitele poštovní licence, nebo u obecního úřadu a adresáta o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, poslední den této lhůty se považuje za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Účelem tohoto ustanovení bylo především zajištění doručení a obvykle tím i oznámení písemného vyhotovení rozhodnutí, či jiné důležité písemnosti účastníkům řízení či jiným adresátům. Jak vyplývá ze smyslu i dikce tohoto ustanovení fyzickým osobám se písemnost doručovala především tam, kde se fakticky zdržovaly, tedy zejména, kde ve skutečnosti bydlely.

I když podle § 10 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana České republiky, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt, nebo zaměstnání, neznamená to, že vždy a v každém časovém období místo trvalého

pobytu (pro účely evidence obyvatel) je shodné s místem, kde se občan skutečně zdržuje. Tomu ostatně nasvědčuje i obsah podání stěžovatele, který v žalobě tvrdí, že dne 24. 3. 2003 oznámil na ohlašovně Magistrátu města Brna změnu trvalého pobytu do B., Č. 26, přičemž však – jak vyplývá ze správního spisu – v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 17. 5. 2003 uvedl jako svou adresu N. n. O., K. K. 815 a i v záhlaví této písemnosti je jako místo sepsání uvedena N. n. O.. Navíc i rozhodnutí ze dne 25. 4. 2003 stěžovatel na této adrese osobně převzal a to ihned následující den po uložení. Změnu adresy v této době stěžovatel žalovanému neoznámil.

Nevyplývají-li tedy – jak tomu bylo i v tomto případě – především ze správního spisu pochybnosti o místě, kde se účastník řízení zdržuje, a kam je tedy nutno adresovat i zásilky, neměl správní orgán povinnost ověřovat místo pobytu v evidenci obyvatel.

I za situace, že na dokladu o doručení je vyznačeno, že zásilka byla uložena, má účastník řízení možnost – v tomto případě v žalobě u soudu ve správním soudnictví – namítat, že se v místě doručení nezdržoval, a že tedy nenastala fikce doručení. Důkazní břemeno je však na žalobci, který musí především navrhnout provedení důkazů, které toto jeho tvrzení dokládají. Žalobce však v řízení před krajským soudem žádné takové důkazy nenavrhoval, přičemž vzhledem k uvedenému nepostačovalo samotné tvrzení o oznámení změny trvalého pobytu. Za této situace krajský soud právem dospěl k závěru, že žalobou napadené správní rozhodnutí bylo doručeno stěžovateli již v roce 2003, a že tedy žaloba byla podána opožděně (po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout - § 72 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Proto byla žaloba odmítnuta [§ 46 písm. b) s. ř. s.].

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepožadoval; jak vyplývá z obsahu spisu, náklady tohoto řízení nad rámec běžných výdajů mu nevznikly. Proto bylo rozhodnuto, že náhrada těchto nákladů se mu nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu